Dosarul nr.1r/p-219/26 Judecătoria Edineț sediul Central
/1-26087036-03-16r-07092026/ Judecător: Ghenadie Bîrsan

D E C I Z I E
în numele Legii

15 septembrie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari
Grefier Marina Cazacu
Cu participarea
Procurorului Octavian Bodareu
Avocatului Eugeniu Pșenița

a judecat în ședință publică, în ordine de recurs, recursul **avocatului Eugeniu Pșenița în interesele inculpatului Pitușcan Dumitru**, declarat împotriva încheierii judecătoriei Edineț sediul Central din 24.08.2026, privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile cu eliberarea unui mandat judecătoresc în privința inculpatului:

Pitușcan Dumitru, a.n. *****, c/p *****, originar din *****, domiciliat în *****, în relații de concubinaj, la întreținere trei copii minorii, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat.

Învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute art. 201[1] alin. (2) lit. a) și a[1]) Cod Penal.

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă:

La data de 14.08.2026 în adresa instanței a parvenit demersul procurorului în Procuratura Edineț, Podgurschi Nadejda prin care solicită prelungirea măsurii preventive arestul preventiv pentru un termen de 30 zile în privința inculpatului Pitușcan Dumitru *****.

Potrivit demersului, procurorul Podgurschi Nadejda a solicitat prelungirea pe un termen de 30 zile măsura preventivă - arestul preventiv, în privința inculpatului Pituşcan Dumitru *****, născut la *****, originar din***** și locuitor al ***** studii medii incomplete, nesupus militar, în concubinaj, trei copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat, cetățean al RM, care se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a) și a^1) din Codul Penal.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț sediul Central din 24.08.2026, a fost admis demersul procurorului. A fost prelungită măsura preventivă, arestul preventiv pentru inculpatul Pituşcan Dumitru *****, pe un termen de 30 zile – cu începere de la data de 27 august 2026 ora 15.05 min, până la data de 26 septembrie 2026, ora 15.05 min. Locul unde urmează a fi deținut inculpatul Pituşcan Dumitru ***** arestat preventiv, va fi Penitenciarul nr. 11 – Bălți. În baza încheierii de eliberat un mandat judecătoresc care se execută imediat.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, aceasta în termen a fost contestată cu recurs de către *avocatul Eugeniu Pșenița în interesele inculpatului Pituşcan Dumitru*, prin care a solicitat admiterea recursului declarat, casarea încheierii judecătoriei instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicată în privința ultimului a măsurii preventive sub formă de liberare provizorie sub control judiciar.

În motivarea recursului declarat, partea apărării a indicat că încheierea pronunțată de instanța de fond este neîntemeiată și insuficient motivată, întrucât instanța de judecată s-ar fi limitat în principal la examinarea materialelor anexate la demersul procurorului privind prelungirea măsurii preventive, fără a analiza în mod efectiv și a combate argumentele și probele prezentate de apărare în cadrul ședinței judiciare, inclusiv cele referitoare la posibilitatea aplicării unei măsuri preventive mai blânde.

Totodată, apărarea a menționat că demersul procurorului nu ar fi fost însoțit de probe concrete și pertinente care să confirme existența riscurilor prevăzute de art. 176 din Codul de procedură penală și nici de materiale care să demonstreze insuficiența altor măsuri preventive neprivative de libertate.

La fel, partea apărării a susținut că, prin încheierea contestată, instanța nu a realizat o analiză concretă a necesității și proporționalității menținerii arestului preventiv, deși apărarea a solicitat aplicarea unei măsuri preventive mai blânde. În opinia acesteia, simpla continuare a urmăririi penale și administrarea unor noi înscrisuri nu pot constitui, prin ele însele, motive suficiente pentru menținerea celei mai severe măsuri preventive.

Referitor la riscul eschivării de la organul de urmărire penală și de la instanță, apărarea a susținut că acesta nu este unul real, actual și concret, ci se bazează în

principal pe presupuneri și pe gravitatea acuzației. A fost invocat faptul că inculpatul nu s-a eschivat de la autorități, s-a întors în Republica Moldova la 27 iulie 2026 și, după ce a fost contactat de organul de urmărire penală, s-a prezentat benevol la Inspectoratul de Poliție Edineț la 28 iulie 2026, unde ulterior a fost reținut. De asemenea, apărarea a evidențiat existența unor legături familiale și sociale în Republica Moldova, inclusiv concubina și cei trei copii minori aflați la întreținerea sa, precum și existența unor domicilii și a altor legături personale și sociale, circumstanțe care, în opinia apărării, contrazic existența unei intenții reale de eschivare.

În susținerea acestei poziții, partea apărării a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Becciev c. Moldovei, arătând că gravitatea pedepsei posibile nu poate constitui, de una singură, temei pentru concluzia existenței unui risc de fugă, acesta urmând a fi apreciat prin raportare la ansamblul circumstanțelor personale și procesuale ale persoanei.

Totodată, apărarea a susținut că riscul influențării părților vătămate și a martorilor nu este demonstrat prin elemente concrete. În acest sens, a menționat că nu au fost constatate acțiuni de amenințare, presiune, contactare sau influențare a participanților la proces și că persoanele vătămate, inclusiv concubina și cei trei copii minori ai inculpatului, au fost deja audiate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în condițiile art. 110¹ din Codul de procedură penală. De asemenea, apărarea a relevat că urmărirea penală fusese finalizată, cauza fiind deja remisă spre examinare instanței la 5 august 2026, ceea ce, în opinia sa, reduce considerabil posibilitatea de influențare a probelor sau a participanților la proces.

La fel, partea apărării a susținut că nici riscul comiterii unor noi infracțiuni nu a fost demonstrat prin probe concrete.

În concluzie, apărarea a susținut că nu au fost demonstrate riscuri reale, actuale și concrete care să impună menținerea arestului preventiv și că instanța de fond nu a motivat suficient de ce măsurile preventive mai puțin restrictive nu ar fi apte să asigure buna desfășurare a procesului penal.

În ședința instanței de recurs, *avocatul Eugeniu Pșenița în interesele inculpatului Pituşcan Dumitru*, a solicitat admiterea recursului declarat de către partea apărării cu menținerea încheierii instanței de fond fără modificări. A mai indicat faptul că prezenta cauză penală se află pe rolul instanței de fond, dar nici o ședință de judecată nu a fost petrecută.

În ședința instanței de recurs, *inculpatul Pituşcan Dumitru* a susținut recursul declarat de către partea apărării. A mai indicat faptul că anterior a fost condamnat în anul 2023 pe o infracțiune similară.

În ședința instanței de recurs, *procurorul participant Octavian Bodareu,* a solicitat respingerea recursului declarat de către partea apărării cu menținerea

încheierii instanței de fond, considerând că inculpatul Pituşcan Dumitru prezintă pericol social pentru părțile vătămate.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei penale prezentate pentru verificarea legalității încheierii contestate, audiind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de către avocatul Eugeniu Pșenița în interesele inculpatului Pituşcan Dumitru urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea încheierii contestate reieșind din următoarele considerente.

Conform art.312 alin. (5) pct.2) CPP, *în urma controlului judiciar efectuat, instanța de recurs respinge recursul*.

Conform art. 175 Cod de procedură penală, *(1) Măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. (2) Măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.*

Iar, potrivit art. 176 alin. (3) Cod de procedură penală, *la soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, organul de urmărire penală şi instanţa de judecată vor aprecia şi vor motiva, în mod obligatoriu, dacă măsura preventivă este proporţională cu circumstanţele individuale ale cauzei penale, inclusiv luând în considerare: 1) caracterul rezonabil al bănuielii, gravitatea şi gradul prejudiciabil al faptei incriminate, apreciate în fiecare caz individual, însă fără a se pronunţa asupra vinovăţiei; 2) personalitatea şi caracterizarea bănuitului, învinuitului, inculpatului, inclusiv la momentul de comitere a faptelor incriminate.*

Sub aspect factual, Colegiul penal reține că inculpatul Pituşcan Dumitru este învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de 201^1 alin. (2) lit. a) şi a^1) Cod penal precum şi gravitatea faptei incriminate care prevede ca pedeapsă închisoarea pe un termen de până la 6 ani, prin care s-a adus atingere valorilor ocrotite de legea penală.

Prin urmare, ținând seama de natura și gravitatea faptelor imputate, Colegiul apreciază că există riscul ca inculpatul, aflându-se în stare de libertate, să încerce să se sustragă de la răspunderea penală, să influențeze partea vătămată ori martorii sau să întreprindă acțiuni de împiedicare a bunei desfășurări a procesului penal, inclusiv prin distrugerea sau alterarea mijloacelor de probă.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că gravitatea faptei imputate inculpatului constituie un element relevant la aprecierea necesității menținerii

măsurii preventive, însă, prin ea însăși, nu poate constitui unicul temei pentru privarea de libertate a persoanei.

Respectiv, la soluționarea chestiunii privind prelungirea arestului preventiv urmează a fi examinate cumulativ natura și gravitatea acuzației, datele ce caracterizează persoana inculpatului, precum și existența unor riscuri reale și actuale care ar putea afecta buna desfășurare a procesului penal. Or, din materialele cauzei rezultă că în privința lui Pituşcan Dumitru persistă riscurile invocate de acuzare, în special riscul eschivării de la judecată și riscul săvârșirii unor noi infracțiuni, acestea fiind determinate inclusiv de gravitatea acuzației înaintate și de datele privind persoana învinuitului, care anterior a fost condamnat pe infracțiuni similare.

Totodată, Colegiul penal că, potrivit revendicării anexate la materialele cauzei, inculpatul Pituşcan Dumitru a fost anterior condamnat pentru o infracțiune similară, și anume pentru violență în familie, circumstanță avută în vedere la aprecierea persoanei inculpatului și a riscului privind săvârșirea unor noi infracțiuni. În acest context, existența unei condamnări anterioare pentru o faptă de natură similară constituie un element relevant pentru evaluarea riscurilor prevăzute de art. 176 din Codul de procedură penală, urmând însă ca acesta să fie apreciat în coroborare cu celelalte circumstanțe individuale ale cauzei.

În continuare, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele apărării referitoare la lipsa unor riscuri reale și actuale care să justifice menținerea măsurii preventive, precum și la insuficiența motivării încheierii instanței de fond. Or, din materialele cauzei rezultă că riscurile invocate de acuzare nu au fost apreciate în mod izolat, ci prin prisma ansamblului circumstanțelor cauzei, a naturii și gravității faptei incriminate, precum și a datelor ce caracterizează persoana inculpatului. În acest context, faptul că inculpatul s-a prezentat la organul de urmărire penală după ce a fost contactat nu înlătură, prin el însuși, riscul eschivării de la judecată, acesta urmând a fi apreciat în coroborare cu celelalte circumstanțe relevante.

La fel, susținerea apărării precum că partea vătămată și martorii au fost deja audiați nu este suficientă pentru a exclude în totalitate riscul influențării acestora sau a altor participanți la proces, în condițiile în care cauza se află în curs de examinare, iar instanța urmează să asigure desfășurarea în continuare a procesului penal.

De asemenea, Colegiul penal nu poate reține argumentul apărării potrivit căruia existența unei condamnări anterioare nu prezintă relevanță pentru aprecierea riscului săvârșirii unor noi infracțiuni. Deși antecedentele penale, prin ele însele, nu pot determina automat concluzia existenței unui asemenea risc, în prezenta cauză acestea constituie un element factual ce urmează a fi coroborat cu natura

similară a faptei pentru care inculpatul este cercetat în prezenta cauză și cu celelalte date privind persoana acestuia.

În ceea ce privește argumentul referitor la posibilitatea aplicării unei măsuri preventive mai blânde, Colegiul penal reține că, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei și la riscurile constatate, aplicarea unei măsuri neprivative de libertate nu ar oferi garanții suficiente pentru înlăturarea acestora. În acest sens, instanța de fond a avut obligația de a aprecia proporționalitatea măsurii preventive, iar concluzia privind necesitatea menținerii arestului preventiv rezultă din coroborarea gravității acuzației cu datele referitoare la persoana inculpatului și riscurile procesuale constatate.

Totodată, faptul că urmărirea penală a fost finalizată și cauza a fost remisă în instanța de judecată nu conduce automat la dispariția riscurilor procesuale, întrucât acestea trebuie apreciate în raport cu etapa concretă a procedurii și cu circumstanțele individuale ale cauzei. Or, la momentul examinării recursului, procesul penal se află în curs, iar necesitatea asigurării bunei desfășurări a judecății subzistă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs de către avocatul Eugeniu Pșenița în interesele inculpatului Pitușcan Dumitru nu relevă existența unor circumstanțe noi sau a unor împrejurări care să impună revizuirea concluziilor instanței de fond și nu sunt de natură să demonstreze că măsura preventivă aplicată ar fi devenit nejustificată sau disproporționată.

Reieșind din cele expuse supra și în corespundere cu prevederile art. 312 alin. (5) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul **avocatului Eugeniu Pșenița în interesele inculpatului Pitușcan Dumitru**, declarat împotriva încheierii judecătoriei Edineț sediul Central din 24.08.2026, se respinge ca nefondat, cu menținerea acesteia fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Judecătorii: